

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy na następny raz kop. 26.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz; ogłoszenie minimum 20 kop.
Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frendlera ulica Senatorska.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administracji nr. 141.

— Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Jenerał-Feldmarszałek Mikołaj Mikołajewicz, we środę zrana zjechał na Krakowskie Przedmieście do fotografii Filipowicza, gdzie raczył rozkazać zrobić kilka swoich portretów fotograficznych, a przytem oglądał album fotoskulptur. Wieczorem tego dnia Jego Cesarska Wysokość raczył być w teatrze Letnim na balecie „Brahma” i „Tańce perskie”, a wczoraj „Katarzyna”. Ogród Saski przy powrocie Jego Cesarskiej Wysokości z teatru do pałacu w Łazienkach oświetlony ogniami bengalskimi. (Warsz. Dzienn.)

— Jaśniejszym, o godz. 8-ej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim), odprawiona zostanie przed ołtarzem Matki Boskiej Częstochowskiej solenna wotywa na intencję pobożnych, którzy po jej ukończeniu udadzą się pieszo do Częstochowy na przypadający tam w d. 8-ym września odpust ku uczczeniu uroczystości Narodzenia N. Panny Marji.

— W dniu jutrzejszym odprawione będą solenne wotywy w kościołach: św. Jacka (po-dominikańskim), przed ołtarzem Matki Boskiej Różańcowej, na intencję braci i sióstr bractwa Różańca św., o godz. 7-ej zrana; św. Anny (po-bernardyńskim), na intencję arcybractwa Niepokalanego Serca N. Panny Marji, o godz. 9-ej zrana.

— Jutrzejszymi nieszporami rozpoczną się całodzienne solenne nabożeństwa odpustowe w następujących kościołach: św. Jacka (po-dominikańskim) ku czci św. Róży Liżbawskiej, panny; N. Panny Marji na Nowem-Mieście, św. Anny (po-bernardyńskim) i św. Marcina (po-augustjańskim) ku uczczeniu uroczystości Pocieszenia N. Panny Marji. W ostatnim kościele w ciągu całego tygodnia — i archikatedralnym św. Jana na pamiątkę poświęcenia.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Ks. Bismark stanowczo należeć zaczyna do przeszłości, zaczynają już bowiem o nim krążyć legendy. Jedną z nich, świeżo wypuszczoną z fabryki gazety „Kurier Warszawski”, brzmi mniej więcej, jak następuje: Już

od r. 1867-go zapanowała pomiędzy cesarzem Wilhelmem I-ym a księciem Bismarkiem pewna oziębłość stosunków. Doszło do tego, iż zmarły monarcha miał się wyrazić do następcy tronu o Bismarku: „Ten człowiek staje się zbyt wielkim. Trzeba by się starać o jego następcę, w czem działać będziemy wspólnie.” Wówczas następcą tronu miał się zwrócić do wielce poważnej osobistości, która cieszyła się na dworze wielkim zaufaniem, do niejakiego p. v. Grunerta, podsekretarza stanu do spraw wewnętrznych. Grunertowi więc polecono szukać „ludzi” na przyszłego kanclerza Niemiec. Nie mogło się to ks. Bismarkowi podobać. Otoczył Grunerta nienawiścią i od tego to właśnie czasu usuwać miał zacząć od dworu wszelkie osobistości wybitniejsze, w obawie, aby zastępcy nie znaleziono zbyt rychło. Ostatnie lata miały podobno w zupełności ochłodzić stosunki pomiędzy cesarzem a kanclerzem. Minęły te czasy, gdy cesarz Wilhelm I-szy napisał na marginesie podania bismarkowskiego pamiętne słowo: „Nigdy!” Ostatnie podanie miał cesarz odrzucić tak chłodno, iż odtąd ks. Bismark nie używał już wątpliwej pogroźki.

Tak twierdzi legenda. Niestety wiarygodności pogłosek obecnie już sprawdzić niepodobna. Tak Wilhelm I-szy, jak ówczesny następcą tronu, później Fryderyk III-ci leżą już w grobie, a oni tylko sami mogliby coś stanowczego powiedzieć w tej mierze. To pewna, iż ostatnie lata panowania Wilhelma I-go pogłosem tym przeczę potrosze.

Podobno dobre chęci staroczechów, którzy pragną zbliżenia się z młodoczechami, nie znajdują w tych ostatnich zbyt serdecznego przyjęcia. Młodoczesi pamiętają wszystkie ukłucia, jakich kiedykolwiek od stronnictwa Riegera doznali i żądają obecnie od staroczechów, aby do obozu gregrowskiego przeszli całkowicie, zdawszy się na łaskę i niełaskę młodoczechów. Podobnie wysokie wymagania utrudniają porozumienie, tembardziej, iż opinia publiczna, dzięki żywej agitacji młodoczechów coraz bardziej zapomina o Riegerze, co młodoczechów jeszcze mniej pojednawczo usposabia.

Dzienniki więc wiedeńskie nie zaznają w r. b. pory ogórkowej. Przeciwnie, polemika i dyskusje prowadzą się tak żarliwie, jakbyśmy stali wśród go-

rażkowej epoki działalności parlamentu. Szczególniej mowa Edwarda Gregra, wypowiedziana w Choceniu cieszy się względami prasy, przyczem dzienniki w rodzaju *N. Fr. Presse* irytują się okrutnie, jakkolwiek przemówieniu przywódcy młodoczechów nie mogą odmówić znacznej doniosłości politycznej. Dr. Gregr sformułował w niej jasno program stronnictwa młodoczeskiego, stawiając jako *conditio sine qua non* restytucję królestwa czeskiego. Prasa półurzędowa usiłuje osłabić doniosłość słów Gregra, wskazując na mowę hr. Nostitza, przedstawiciela czeskiej szlachty historycznej, wypowiedzianą w tych dniach w duchu przyjaznym ugodzie czesko-niemieckiej. Szlachta historyczna, po której prasa półurzędowa spodziewa się, że zrównoważy przeciwną ugodzie agitację młodoczechów, stoi ściśle na podstawie uchwał wiedeńskiej konferencji ugodowej.

Tymczasem w stronnictwie staroczeskiem coraz częściej przejawiają się objawy rozkładu. Wobec czego mimowoli nasuwa się ważne pytanie, jak się ukształtują już w najbliższej przyszłości parlamentarne stosunki w radzie państwa. Stanowisko rządu staje się także coraz trudniejszym. Krążą pogłoski o zamiarze hr. Taaffego ustąpienia z gabinetu, należy je na razie przyjmować z zastrzeżeniem, chociaż wątpliwości nie ulega, że względne rozbitcie się czesko-niemieckiej ugody stanowisko gabinetu zachwiać musi.

W jednym i tym samym dniu zaszły we Francji trzy fakta, z których każdy świadczy, iż rzeczpolita zyskuje sobie coraz trwalsze podstawy istnienia. Stało się to mianowicie w rocznicę śmierci hr. Chamborda, w którym to dniu zbierają się w paryskim kościele Saint-Germain l'Auxerrois tak zwani „Blancs d'Espagne”, aby urządzić demonstrację w duchu rojalistycznym. Niestety, od lat paru liczba wiernych białej chorągwi zmniejsza się stopniowo, w roku zaś bieżącym zaledwie kilka osób stawilo się na wezwanie zarządu kościoła, który na zasadzie legatu nabożeństwa rokrocznie urządza. Jednocześnie, o tej samej niemal godzinie, na grobie rewolucjonisty Felksa Pyat'a miało się odbyć zgromadzenie zwolenników chorągwi czerwonej. Zebrało się ich wszystkiego 15-u czy 10-u. Dziwnym zbie-

W CZEPKU SIĘ RODZIŁ.

POWIASTKA.

(Dalszy ciąg.)

Ważniejszą przestrzeń zajmowały worki z mąką, ka- grochem i szafy z pieczywem, słoniną, masłem. Po- tem, niby strojne wieńce, porozwieszano grzy- suszone, cebulę i czosnek. Były tam i orzechy i... słowem — wszystko, czego tylko człowie- kowi do szczęścia potrzeba, zwłaszcza głodnemu. Drogę zaś do tego szczęścia wskazywała zaczaro- wana księga, do której wpisywano numera stawia- jących na loteryj. Ważną tę funkcję spełniał sam właściciel sklepi- na. Gospodyni była zajęta sprzedażą. Janek, wszedłszy do sklepu, zastał tam mnóstwo... bądź kupujących, bądź stawiających na lote- ryj. Tego dnia właśnie miało być ciągnięcie, za- tem godziny zamykano już książkę, tłoczyła się też... wiedz gwałtownie, aby zawczasu docisnąć się do... ról fortuny. Nie chcąc zawadzać, wsunął się chłopak między... orki i tam stał pokornie, w milczeniu, od czasu do... rzucając okiem na gospodynię, czy go przy-... dkiem nie dostrzeże. — Moja pani Walentowa! — odezwała się do go-... tyjni otyła kobiecina, w widocznym będąca kło-... — Śniło mi się niby, że byłam chora, w łóżku,... że tak chora, że już dusza w całej jasności wy-

chodziła ze mnie. I gdy tak czuję, że już mam u- mierać, aż tu duszyczka moja bierze mnie za rękę i nuż nią klepać po łóżku. Ja czuję, coś gładkiego... chwytam — złoto; chcę drugą ręką nagarnąć więcej a tu... jak mnie nie kopnie duszyczka nogą w zęby.. ażem się przebudziła.

Pan Walenty zapytał jej wtedy:

— A ze złotem co się stało?

— A bogac tam złoto!.. To bachor spał ze mną... i tak mnie nogą ugodził. Ależ mu też da- lam klapsa, ha!

— Ja to pani zaraz wyłożę — rzekł p. Walenty z wielką powagą, biorąc do ręki sennik — Widzi pani! Pani była chora, prawda? A choroba to w senniku siódemka... Dusza dziewiątka... A złoto, to mały numer, jedynka. Może pani liczyła ile tego złota było, toby warto ten numer postawić.

— El gdzie tam liczyła! Musiało być dużo, bo tak świeciło!..

— No, jak pani chce? Damy 1, 7, 9 na *seco* *terno*.

— Takie mizerne numera? Możeby zamiast je- dynki dać większy, co?

— Ha! jeśli pani mówi, że sporo tego było, to dajmy 90.

— Zgoda! tylko niech będzie *ambo te no*. Może się trafi *ambo*, to zawsze lepszy rydz jak nic.

Te i tym podobne kombinacje wyprowadzali so- bie różni stawiający, niosąc ofiary złotemu cielcowi, może i z ostatniego grosza, mogącego zapewnić po- żywienie całodzienne rodzinie niejednej. Żadza łatwego zysku, pochwylenia ślepego trafu, najpotęż- nej gra w piersi okrytej lachmanami.

Przez pewien czas trwały targi kupujących, kry-

tyka towarów, kłótnie o resztę, dało się słyszeć kil- ka niebardzo wytwornych epitetów, zamienionych między sprzedającą a kupującymi, aż wreszcie za- częło się przeredzać w sklepiku:

Ostatnia z interesantek, owa właśnie otyła kobie- ta, stała jeszcze, zajęta w myśli ciągle wazaniem wysnionego złota.

— A możeby jedynka była lepsza? — szeptała za- myślona.

Wreszcie zwróciła się od bufetu, idąc ku drzwiom i niespodziewanie ujrawszy Janka między worka- mi, nagłym widokiem jego przerażona, wykrzy- knęła:

— W imię ojca i syna! A cóż to za upiór?

To dopiero zwróciło uwagę gospodyni na chłop- aka i odezwała się do niego:

— A cóż ty tam w mące robisz, szeszurzyno? Chodźże bliżej! Przestraszyłeś panią Janową i tyle..

Pani Janowa, wychodząc, jeszcze raz się przeże- gnała:

— Żeby tylko jakie nieszczęście człeka nie spot- kało! Pędrak jakiś, tak mnie przestraszył!

Teraz, oprócz gospodarza obliczającego w milcze- niu pieniądze loteryjne i gospodyni liczącej również półgłosem swoją kasę, nie było w sklepie nikogo.

Na poprzednie wezwanie gospodyni, Janek wy- szedł zalekniony z pomiędzy worków i stanął na środku. Nagana gospodyni przerażona go, choć do- brze nie rozumiał, dlaczego się nań gniewają. Onie- śmielony spuścił tedy oczy z obawą, aby postępek jego nie wpłynął źle na powodzenie zleczonej mu mi- sji. W głowie uczył szum, w oczach łzy, był prawie nieprzytomny, obawiał się stracić równowagę i w po-

giem okoliczności w tymże dniu odbywały się w departamencie Nord wybory na deputowanego, a pamiętamy wszyscy czasy, gdy departament służył gorliwie bulanżyzmowi. Ołbrzymią większością głosów obrany tu został p. Guillemin, republikanin czystej wody, jakkolwiek miał do zwalczania bardzo silną agitację zwolenników rewizji konstytucji. Rzeczpospolita może sobie podkreślić czerwonym ołówkiem dzień, w którym potrójne, pośrednie czy bezpośrednie odniosła zwycięstwo.

Ministerjum hiszpańskie gorliwie stara się o pozyskanie sobie opinii publicznej. Jak twierdzą w dobrze poinformowanych kołach madryckich, p. Canovas del Castillo postanowił przedstawić najbliższemu kortezom projekt ogólnej amnestji dla przestępców politycznych, którzy w ostatnich kilku latach skazani zostali na mocy wyroków sądowych. Amnestja ma być powszechną w całym tego słowa znaczeniu, oficerowie tylko, osadzeni w więzieniach za branie udziału w ruchawkach, nie będą przywróceniu do szeregów, lecz ograniczyć się muszą na odzyskaniu wolności osobistej. Prócz tego, p. Canovas del Castillo ma zamiar przywrócić autonomję administracyjną w prowincjach baskijskich, pozbawionych praw szczególnych w powstaniu karlistów w r. 1876-ym. Środki te bezwątpienia dobrze usposobią ogół hiszpański do dzisiejszego gabinetu, który dotychczas zbyt popularności pochwalić się nie może.

W szeregu drobnych rewolucyj, w jakie obfituje rok bieżący, zanotujmy jeszcze jedną: w Hawaj nastąpi prawdopodobnie zmiana rządu. Jak wiadomo, rządzi tu dotychczas król pod władzą zwierzchnią Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej. Widocznie mieszkańcy Hawaj mają dosyć opieki amerykańskiej, burzą się bowiem i żądają ustanowienia rzeczypospolitej niezależnej. Tak przynajmniej głośnie nam depesze z New-Yorku, które opierają się na informacjach, zasięgniętych u kapitanów statków, płynących z Honolulu. R.

Wyścigi w Pławnie.

Wczorajsza i dzisiejsza pogoda wynagrodziła swoje onegdajszą słotę.

Ożywienie było też większe, a kilka jasnych tualeto damskich i „kolory” kurtek żokiejskich, ozłoconych promieniami dość jeszcze silnie dogrzewającego słońca, rzucało tu i owdzie wesołą nutę na szarawe tło mazowieckiego krajobrazu.

Wyścigi i konkurs powiodły się bardzo dobrze.

Wczoraj w biegu o nagrodę „Pocieszenia” rs. 200 stawało do startu cztery konie, pp.: Ant. Daszewskiego „Wanda”, Leszczyca „Wicher”, Józefa Trzebińskiego „Urok” i Wł. Jakubowskiego, „Odaliska”, która przysła pierwsza do mety, przebijając 1½ wiorsty w 2 min. 6 sek.; drugim był „Wicher”.

W drugim biegu o rs. 200, dystans trzy wiorsty, chodził jedynie „Koriolan” pp. Stanisława hr. Aleksandrowicza i Aleksandra Wotowskiego pod Juljuszem hr. Tarnowskim; za to bieg następujący z płotami, o nagrodę w przedmiocie srebrnym, ofiarowa-

ną przez hr. Nieroda, pole było liczne, bo aż ośmiu współzawodników liczące. Pierwszą była „Kochanka” p. Józefa Glińskiego pod hr. Augustem St. Potockim, drugą „Dumka” ks. Stefana Andrzeja Lubomirskiego pod p. Stan. Rzewuskim. Goniłwa ta trwała 2 min. 45 sekund.

W czwartym wyścigu o rs. 200 startowało 2 konie i nagrodę otrzymał „Cliffpirate” p. Krumpla, jeźdźcony przez właściciela, w piątym zaś, o nagrodę ofiarowaną przez p. Jean Lassalle’a, słynnego barytonistę, bardzo piękny, srebrny, cyzelowany i oksydowany półmisek, zwyciężył „Biegun” pod właścicielem swoim ks. Aleks. Lubeckim. Bieg ten na dystansie 3,000 metrów trwał 4 min. 7 sek.

Wyścig sześciowiorstowy o nagrodę „Imienia Aug. Ostrowskiego”, w sumie rs. 300 wygrała „Fladra” pp. Wł. hr. Potockiego i Józefa Trzebińskiego, dośiadana przez hr. Potockiego, drugą zaś była „Primerose” Wład. hr. Morsztyna, pod Aug. hr. Potockim.

Nadmieć tu wypada, iż stajnia miławska (Potocki i Trzebiński) już trzeci raz z rzędu wygrywa tę trudną goniłwę, sam zaś p. Trzebiński, jako hodowca, również trzeci rok z rzędu otrzymuje nagrodę „za piękność konia”.

Dzień wczorajszy zakończyły dwie goniłwy włóściańskie, dzisiaj zaś zrana biegano dwa *handicap*y: wiorstowy, w którym zwyciężył „Cliff-Pirate” pod hr. Tarnowskim, i *beuten*, w którym pierwszy przybył do mety „Leszek” pod p. Horodyńskim, dość nieszcześliwie biegnący dotychczas w Pławnie.

Wczoraj przed wyścigami odbył się także konkurs klaczy i źrebiąt włóściańskich.

Włóścianom, między którymi postęp w hodowli koni z każdym rokiem jest wybitniejszy, wydano jedną nagrodę 25 rs., dwie po 15, trzy po 10 i trzy po 5 rs.

Za klacze fornalskie otrzymali nagrody pp.: J. Trzebiński za klacz „Blage” rs. 50, Ad. Michalski za „Giemzę” i Rogawski z Kodrębia za klacz bez nazwiska po rs. 25. Oprócz tego p. Michalski otrzymał rs. 50 za klaczkę „Kalinę” i 2 nagrody po rs. 25 pp. Aug. Ostrowski i Rogowski także za roczniaki.

W ogóle postęp w hodowli koni, jako skutek bezpośredni działalności Towarzystwa pławieńskiego, widnieje we wszystkich kierunkach.

Ostroga

Przysmaki afrykańskie.

Bogate w treść *menu* kuchni cywilizowanej, co chwila nowymi pomysłami wzbogacane, jakże dalekiem jest jeszcze od wyczerpania zupełnego wszelakich, kurs po świecie mających przysmaków.

Na *tête de veau*, *sauce tomate* — a każdy niech tu podstawi ulubioną sobie potrawę — nie kończy się świat kuchni. Dla tego zaś, kto by twierdził, *que c'est le bout du monde*, mamy odpowiedź gotową:

— A potrawka z łapek krokodylich, a ogonek węża smażony?

De gustibus, jakże tu rozprawić, ot lepiej posłuchajmy, co nam o smakach i przysmakach ludzkich podaje głośny podróżnik afrykański, Gerhard Rohlfs.

W wycieczkach swoich od ujścia Nilu do przylądka Dobrej Nadziei Rohlfs z niejednego jadał garuka, z niejednej raczył się miski, no i twierdzi, że niejedno w garnkach tych i miskach smakowało mu czasem, właścicielom zaś garnków i misek smakowało zawsze.

Np. potrawa, która po naszymu brzmiałaby *sfincz*. Przysmak po miastach marokańskich zamożniejszej tylko ludności dostępny, jakkolwiek dla przyrzadzenia go wystarcza rądel smażonej oliwy i łyżka na wół plynnej zacierki mącznej. Łyżkę tej ostatniej wlewa się na zagotowaną oliwę, z czego tworzą się wielkie kluski, które się na gorąco zjada z miodem.

Pyszna podobno potrawa, która na naszych restauracyjnych kartach pisałaby się np. tak: Kluszczyki *à la sfincz*.

Bez t. zw. *Ehlea* któryż z przebywających pustynię podróżnych obejśćby się zdołał?

Przysmak ten stanowi kozie lub wielbłądzie mięso w drobne, na wielkość palca, krajane kawałki, które się następnie tak długo smaży w maśle, dopóki wszelkiej nie straca soczystości. Tą drogą otrzymuje się smaczną wielce potrawę, która całymi miesiącami przechowywać się daje.

Używanym nadto w okolicach Sahary sposobem do przygotowywania konserw mięsnych jest suszenie mięsa na słońcu; 24 godzin czasu wystarcza tu zupełne.

Surowe mięso jadają tylko w Abisynji, w *akach* by wołowe, t. zw. *brondo*.

Podczas ostatniej mojej wyprawy z *opowiada* Rohlfs — co dnia widywałem, jak *moja* abisyńska wieczorem, t. j. w porze bicia przez sezonowego na pożywienie dla niej wołu, całymi płatami krajano mięso surowe i z widocznym apetytem spożywało. Smak ten do surowego mięsa w Abisynji wywołują tasiełce, które każdego z mieszkańców jej przesładują. Co dziwniejsza, upodobania do surowego mięsa nabierają tu nawet europejczycy.

Mięso wielbłądzie, powszechnie używane w pustyni i zawsze spotykane na targach w Murzuku (Fesan), mniej zadawalało Rohlfsa, za to po pieczeniu z żyrafy oblizywał palce.

Kifta marokańczyków: płatki mięsa i tłuszczu wielbłądziego, nadziewane na drewniane kijki, a po posypaniu ich solą i pieprzem, na węglach przysmażane, do smaczniejszych należeć mają potraw.

W północno-środkowej Afryce i w Saharze jadają również mięso strusia, a mianowicie uda, smakiem przypominające zupełnie wołowinę.

Strusie jaja także bardzo są w użyciu. Zawartość jednego z nich równa się 30-tu jajkom kurzym. Sporządza z nich omlety *monstra*.

Do jakiego stopnia różne bywają gusta, niech posłuży za przykład upodobanie plemienia Kanuri w jajach *psutych*.

Przyznajemy, iż smakowałyby nam lepiej nawet krokodyl, byle świeże. I tych ostatnich bowiem Rohlfs próbował, tak o nich jednak, jak i o mięsie krokodylem wyraża się bez zapatu.

Często za to jadał węże, których smak zbliżonym być bardzo do smaku węgorza.

trzebie koniecznej podpory, machinalnie szukał czegoś rękami w powietrzu koło siebie.

Gospodarze nie zwracali nań uwagi, a on nie śmiał przerwać im czynności najmniejszym nawet szelestem, jakoby uśłowienie jego oparcia się o cokolwiek mogło wywołać.

Pot mu wystąpił na czoło wskutek wysiłku, Ciszka, która go otaczała, przerywana tylko kiedy niekiedy półgłosem wymawianymi cyframi, dobijała go. W końcu, nie mogąc zapanować nad sobą, uczuwszy nagły zawrót głowy, potoczył się ku bufetowi, uderzył oń sobą i zsunął się ku ziemi.

Na łoskot upadku gospodarz i gospodyni, przechyliwszy się ku niemu, prawie jednocześnie wykrzyknęli:

— Jezus Marja!... Chłopcze, co ty dzisiaj wyrabiasz?

Janek upadkiem swoim i słowami ich otrzeźwiony cokolwiek, podniósł się z wolna z ziemi i oparty o bufet wybaknął:

— To nic!... potknąłem się, proszę pani.

— Trzeba uważać! Mogłeś się potuc — odrzekła gospodyni i... znów cisza.

Właściciele sklepiku dalej rachować zaczęli, a raczej na nowo, bo im Janek popsuł swoim upadkiem rachunek. Gospodarz nawet zaklął z cicha:

— Bodaj cię z tym chłopcem!

Janek powoli ochłonawszy, oparty ciągle o bufet, ważył w myśli słowa, jakimi ma przemówić, ale mu to jakoś prędko nie szło. Po chwili wszakże sekierował wzrok ku gospodyni, mając już na języku słowa, na jakie się jego głowina zdobyła, gdy wtem zdało mu się, że brew pani Walentowej gniewnie się zmarszczyła. Serce mu się ścisnęło... przeląkł się własnych myśli i chciał już drapnąć

z niezem, gdy mu i do tego odebrał odwagę głos Walentowej:

— Eh! to niepodarty, to tylko tak zagięty papierek!

I zwrócił na chłopca rozjaśnione oblicze.

— I czegoż ty tutaj tak stoisz?

Janek miał odpowiedź na języku, ale ten mu skończył; nie odrzekł więc nic.

— Czy chciałeś czego, co? — brzmiało dalej zapytanie. — A pieniądze masz?

Na te złowrogie słowa blada twarzyczka chłopca pokryła się karminem. Oczy wlepił w ziemię tak, jakby pragnął, aby się rozstała pod nim.

— Mój kochany! nabasowaliśmy tu już tyle, że na borg nie już dać nie mogę. Patrzaj, cała szafa wami tylko zapisana. Kiedy ojciec chory, niech matka idzie do służby, albo do jakich państwa z prośbą. Jabym niedługo „zbankretowała” z wami!

Tu Janek uczuł coś takiego, jakby go kto za gardło dławił. Łzy rwały mu się do oczu. Lękając się wybuchnąć głośnym płaczem, skierował się ku drzwiom.

— Czekałno, czekałno! — zawołała gospodyni, chwytając go za ramię. — Ja znowu nie takal! — i pogłaskała go po twarzy.

Na ten dowód jej życzliwości, Jankowi puściły się łzy strumieniem. Tłumiony w gardle płacz, wybuchając nagle wywołał lekką czkawkę, utrudniającą mu oddech.

— A dajże mi już co, stara! — zawołał z rodzajem wyrzutu Walenty, któremu ta scena znowu pewno rachunek przerywała.

— Siedź cicho, osłę stary, i rachuj! Widzisz go! Ja nauk jego potrzebuję? — i zwróciła się do chłopca.

— No, no, nie płacz! Wiem, żeś dobre dziecko,

Oczów szkoda! a masz ładne ślipięta... Szkoda, że ty nie mój.

Tu z pogardliwym wyrzutem, wywzajemniając się, spojrzala na męża i zakończyła myśl machnięciem ręki.

— Cóż wam tam potrzeba, co? Pewno chleba, drzewa, no i czegoż jeszcze? Masła, prawda? — do dała z żartobliwym uśmiechem.

Potem zdjęła z półki koszyczek, nakładła weń pierczywa, masła, jaj kilka, kawałek wędzonki i oddając chłopcu, rzekła:

— Nieśże to prędko, bo może bardzo głodni. A wracaj żywo, to ci dam drzewa, bo razem się nie zabierzesz, chudziaku. Tylko mi odnieś zaraz koszyczek.

Wtem weszła jakaś spóźniająca się z obiadem kucharka, żądając soli i pieprzu, to przypomniało gospodyni, że do koszyczka i tego trzeba dołożyć. Uczyniwszy to, zajęła się ekspedjowaniem służącej, a Janek, wzięwszy koszyczek, stał ciągle, nie ruszając się z miejsca.

— I czegoż ty stoisz? A idźże! Ja to wszystko napiszę na szafie. A wracaj po drzewo!...

Janek stał dlatego, iż chciał się zdobyć na podziękowanie, a nie śmiał. Spojrzal tylko na swoją dobrodziejkę i mocno oddychając, z nieprzytomnością jeszcze zupełnie czkawką, wybiegł ze sklepu.

Zbiegając ze schodków, potracił jakiegoś jegomościa, stojącego przed sklepem i wpatrującego się w nalepione z numerami kartki.

— Przepraszam! — wyszeptał i biegł żywo dalej.

— Nie przepraszaj, ale i nie tracaj, malec, rozumiesz — wyrzekł za nim ów jegomość, studując dalej numeru.

(D. c. n.)

Bolesław Ładnowski.

Gdy przebywał Yorubę—kończy podróżnik—widywałem na targach w Ibadan i innych miasteczkach murzynki, siedzące przed czystymi deseczkami, na których z wdzikiem ułożone miały gąsienice. Kupowano je za wzięcie.

Rodzaj to gąsienic włochatych, które, po oczyszczeniu z włosów, jedzą się pieczone na węglach.

Zamożniejsi spożywali je z tłuszczami roślinnymi.

(=)

J. E. Główny Naczelnik kraju i Dowódca wojskami okręgu wojennego warszawskiego, generał-adjutant J. W. Gurko, we środę, 15-go sierpnia, o godz. 9-ej min. 50 wieczorem zaczął wyjechać koleją nadwiślańską, a wczoraj o godz. 8-ej min. 20 wieczorem powrócił do Warszawy.

(Warsz. Dniem.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

W pismach petersburskich znajdujemy wiadomość, że specjalna komisja przy ministerjum skarbu opracowała nowe przepisy, mające obowiązywać pod względem uiszczania opłat właścicieli restauracji i traktjernih.

Wil. wiadn. donosi, iż jeden z profesorów uniwersytetu petersburskiego prowadzi studia geologiczne w okolicach nadniemeńskich.

Według obowiązującego przepisu, właściciele piekarni i rzeźnicy obowiązani są dwa razy na miesiąc, a mianowicie: każdego 13-go i 27-go przedstawiać deklaracje cen pieczywa i mięsa wprost do magistratu. Przepis ten ma na celu wywołanie konkurencji korzystnej dla konsumentów. Zadeklarowane cenniki powinny być jednak wywieszane w sklepach z pieczywem i jatkach mięsnych w widocznym miejscu, na co piekarze i rzeźnicy nie zwracają uwagi. Nie stosujący się więc do powyższego przepisu, jak również opóźniający się ze składaniem deklaracji, będą pociągani do odpowiedzialności sądowej.

Wystąpienie inspektora szpitali cywilnych do zarządu miejskiego w przedmiocie zniesienia dawnego odkrytego kanału miejskiego, prowadzącego za okopem od rogatki wolskiej w stronę powązkowskiej i zanieczyszczającego powietrze w sąsiednim ogrodzie szpitalnym, otrzymało przychylną rezolucję i wkrótce kanał rzeczony będzie zasypany, a ścieki miejskie zwrócone zostaną do kanału nowego, przeprowadzonego przez ulicę Podokopową.

Komisja, wybrana przez XIII-ty zjazd inżynierów służby mechanicznej, w celu wypracowania normalnego typu wagonu towarowego krytego, wyraziła życzenie, ażeby koleje, które posiadają już tego rodzaju wagony, nadesłały po jednej sztuce na d. 28-my b. m. do obejrzenia przez członków komisji. Wagony te mogą być nadsyłane z ładunkiem, przeto transport ich żadnych nadzwyczajnych wydatków nie wywoła.

Gabinet zoologiczny został zmniejszony o jedną salę, zajętą na rozszerzenie pracowni tegoż gabinetu.

Z teatru i muzyki.

Jutro w teatrze Letnim „Faworyta” z p. Migliorim w tytułowej roli.

Widowisko zakończy sympatyczny balecik „We-sele w Ojcowie”.

Teatr Nowy wystąpi jutro z premierą.

Jest nią trzyaktowa krotchwila Al. Bissona „Nieboszczyk Toupinel”.

W Paryżu rzecz ta cieszyła się wielkim powodzeniem.

W komedji „Pożar w klasztorze” p. Wolski występuje dzisiaj pierwszy raz po powrocie z dłuższego urlopu.

„Sprawa Clémenceau” ukaże się na scenie dopiero w przyszłą środę.

W niedzielę zamiast pomienionej sztuki daną będzie „Lizeta” czyli „Córka źle strzeżona”.

Teatr poznański.

Towarzystwo poznańskie przed wyjazdem do Radomia da jeszcze w dniu jutrzejszym i w niedzielę dwa pożegnalne przedstawienia w Promenadzie.

Graną będzie „Ulica Marszałkowska” Szobera.

Klasa deklamacji.

W szkole Towarzystwa muzycznego od d. 1-go września r. b. dwaj stali nauczyciele: pp. Kotarbiński i Szymanowski, wykładają będą: zasady praktyczne dykcji i deklamacji w zastosowaniu do estrady i sceny, oraz grę dramatyczną reżyserowaną na fragmentach z arcydzieł.

Użyteczne to i ponętne dla wszystkich, w celach bądź fachowych, bądź amatorskich, więc też codziennie przybywają zapisy uczniów i uczennic zeszłorocznych i nowych.

Klasa rozwija się coraz bujniej, a to dzięki pracy

i wytrwałości organizatorów, uczących i uczniów, a słyszeliśmy też o nowych jeszcze inowacjach postępowych.

= Za sztuki.

Falał wykończy w Nieświeżu większych rozmiarów pracę, zamówioną przez p. Ludwika T. w Warszawie.

Plótno przedstawia jeden z prawdziwych i wiele oryginalny epizod z łowów na łosie w Nieświeżu.

Dla tegoż p. T. Chełmoński maluje polowanie na głuszce.

= Doniosły projekt.

Delegat Towarzystwa ogrodniczego, p. Edmund Jankowski, udaje się na wystawę do Petersburga z doniosłym dla rozwoju naszej ogrodniczej instytucji projektem.

Jak wiadomo, w myśl okólnika p. ministra dóbr państwa w porozumieniu z ministerjum oświecenia, wszystkim towarzystwom rolniczym i ogrodniczym w państwie polecono zająć się praktycznym kształceniem nauczycieli ludowych, którzy najskuteczniej mogą w szkołach elementarnych zaszczepiać wśród dzieci wiejskich zamiłowanie do ogrodnictwa.

Warszawskie Towarzystwo ogrodnicze, a raczej wielu członków-specjalistów, chętnieby zajęło się nauczaniem, lecz do tego potrzeba mieć własny ogród.

O założeniu stałej własnej siedziby dawno już myślano, lecz środki Towarzystwa na to nie pozwalały.

Obecnie fundusze są dostateczne na założenie ogrodu, nie wystarczają wszakże na nabycie potrzebnej przestrzeni, place bowiem w obrębie miasta są nazbyt drogie.

Otóż p. Jankowski z upoważnienia Towarzystwa podjął w Petersburgu starania o oddanie Towarzystwu kilkunastu włók pola mokotowskiego.

Na terytorjum tem możnaby założyć wzorowy ogród, w którym odbywałyby się praktyczne bezpłatne zajęcia przyszłych nauczycieli ludowych.

Przy tej sposobności nadmieniamy, iż wystawa okazów ogrodniczych, mających się wysłać do Petersburga, została już zdecydowana.

Wystawa ta będzie urządzona w końcu września, prawdopodobnie w salach muzealnych.

= Sprawy kolejowe.

Przypominamy, iż od dnia dzisiejszego na linii kolei nadwiślańskiej między Warszawą a Kowlem obowiązuje nowy rozkład jazdy.

Do dnia 2-go września odchodzić będzie z Warszawy do Kowla tylko jeden pociąg pocztowy nr. 2 o godz. 3-ciej po południu, przybywać zaś będzie do Kowla o godz. 1-szej m. 7 w nocy.

Z Kowla pociąg nr. 1-szy wychodzić będzie o godzinie 3 m. 12 rano, a przybywać do Warszawy o godz. 2-giej po południu.

Towary, wysyłane za frachtem zwyczajnym i pośpiesznym, będą przyjmowane bez gwarancji terminowej dostawy.

Zwracamy więc uwagę interesantów, wysyłających towary w kierunku dróg południowych, iż do czasu ponownej zmiany rozkładu jazdy na kolei nadwiślańskiej, pewniej jest towary z Warszawy do Kowla wysłać koleją terespolską.

Na przestrzeni między Warszawą a Mławą rozkład jazdy nie uległ zmianie.

= Linochodka.

W sobotę i niedzielę opustoszała od tygodnia Dolina Szwajcarska znowu zgromadzi więcej publiczności, produkować się bowiem tam zamierza z ćwiczeniami na linie drucianej, wyciągniętej na wysokości 75 stóp, donna Eroina, od lat kilku naśladowczyni i współzawodniczka Blondina.

Podobno córa Hiszpanji ćwiczenia swoje wykonywać będzie przy oświetleniu elektrycznym, no i naturalnie przy dźwiękach orkiestry.

= Pod nogami.

Jeden z przedsiębiorców ogłoszeniowych wpadł na pomysł umieszczania reklam pod nogami przechodniów.

Jegomość ten zamierza za pomocą specjalnej stampili upstrzyć chodniki ogłoszeniami rozmaitych firm.

Przedsiębiorca za uzyskanie pozwolenie i przywileju wyłączności ofiaruje się składać magistratowi 1,000 rs. rocznie.

= Zbrodnia czy wypadek?

W dniu dzisiejszym do zawiadowcy stacji Baby kolei wiedeńskiej zgłosił się kilkunastoletni chłopiec nazwiskiem Franciszek Światow, poddany austriacki, objaśniając, że w czasie biegu pociągu osobowego nr. 3, pomiędzy Babami i Rokiciunami, został zepchnięty z platformy powozu kl. III-ej, na wprost przystanku Wolbórka.

Przy oględzinach lekarskich stwierdzono zwichnięcie lewej ręki i ślady silnego potłuczenia.

Chłopiec ten, po udzieleniu mu doraźnej pomocy przez przybyłego z Piotrkowa lekarza, oddany został miejscowej policji kolejowej.

Celem wykrycia rzeczywistej przyczyny wypadku rozwinięto energiczne śledztwo służbowe.

= Ze schodów.

Nocy dzisiejszej Jan Szymański, zamieszkały pod nr. 60-ym przy ul. Wroniej, spadł ze schodów.

Podniesiono go ze złamaną prawą ręką i bolesnymi potłuczeniami.

Szymańskiego, po udzieleniu pomocy lekarskiej, odwieziono do szpitala ewangelickiego.

= Zapadnięcie się sufitu.

W mieszkaniu Kazimierza Lewandowskiego pod nr. 166-ym przy ul. Czerniakowskiej z niewiadomej przyczyny zapadł się sufit.

W izbie spała w łóżeczku 2-letnią dziewczynka Anna. Dziecko, przyniesione tynkiem, poniosło ciężkie obrażenia. Życiu dziewczynki grozi niebezpieczeństwo.

= Niebaczny stróż.

Pod nr. 10-ym przy ul. Leopoldyny stróż miejscowy zapomniiał zamknąć kłapę w podłodze ustępu.

Wskutek tego 18-letnia Marjanna Skomorowska, robotnica z fabryki obić papierowych, zamieszkała pod nr. 33-im przy ul. Twardej, wpadła w przepaść.

Skomorowska, oprócz przestrachu i przykrości, innego szwanku nie doznała.

= Straszny upadek.

Wczorajszego wieczoru pod nr. 78-ym przy ul. Siennej zdarzył się smutny wypadek.

Niewiadomo kto na strychu z podłogi wyjął trzy deski. Lokatorka, Marjanna Wrona, licząca 38 lat wieku, nie wiedząc o tej pułapce, szła śmiało i wpadła w otwartą przepaść.

Wrona spadła na kant szafy, mieszczącej się w korytarzu na parterze.

Życiu nieszczęśliwej kobiety, która lada dzień miała zostać matką, grozi niebezpieczeństwo.

Dwaj lekarze, dr. Ciechomski i dr. Rent, przybyli z pomocą, słabą jednak mają nadzieję uratowania ofiary.

Śledztwo, celem wykrycia i ukarania lekkomyślnego sprawcy wyjęcia desek, rozwinięto.

= Nieostrożna jazda.

Dorożkarz nr. 1,289, Franciszek Wójoik, przejechał na Zjeździe Tomasza Górala, włóścianina ze wsi Graby.

Góral uległ bolesnym obrażeniom ręki i nogi.

W alejach Ujazdowskich dorożkarz nr. 430 najechał na wagon tramwajowy.

Konduktor, zaczepiony brzegiem dorożki, spadł i boleśnie się potłukł, a nadto ma rozerwany mundur.

= W uniesieniu.

Nocy dzisiejszej pod nr. 53-im przy ul. Gęsiej Manes Silberman pokłócił się z rodzoną siostrą Esterą.

Kłótnia wkrótce zamieniła się w bójkę i Manes uderzył siostrę pięścią.

Esterą Silbermanowa pochwyliła dzban żelazny i rzuciła nim w głowę brata.

Cios był tak silny, iż Manes upadł i stracił przytomność.

Czaszka została uszkodzoną, a nadto lekarze skonstatowali wstrząśnienie mózgu.

Życiu Manesa Silbermana grozi niebezpieczeństwo.

= Rabunek.

Nocy ubiegłej na przechodzącej ulicą Zakątną Józefa Luberta, zamieszkałego pod nr. 1-ym przy tejże ulicy, napadło kilku drabów.

L. stał w zacięty opór, wobec jednak przeważającej siły napastników został obezwładniony.

Łotrzy powalili L. na bruk i poturbowali go boleśnie, a zrabowali mu 180 rs., zbiegli.

= Zamach samobójczy.

Wczorajszego wieczoru, około godz. 10-ej, w Saskim ogrodzie w alei owocowej, jakiś człowiek średniego wieku, siedzący na ławce, silnie zachorował.

Kilka osób, widząc, iż nieznajomy jest bliski omdlenia, przybyło z pomocą.

Otrułem się, nic mi już nie pomoże — wołał desperat, wszystkich odpychając.

Fłaszeczka, rzucona na ziemię, świadczyła o prawdzie tych słów.

Policjant Kuźmin odwiózł chorego do szpitala Dzieciątka Jezus.

Jest to Antoni Sawicki, b. pisarz prywatny, zamieszkały pod nr. 81-ym przy ul. Nowolipki.

Przyczyną rozpaczliwego zamachu była nędza, gdyż S. nie mógł znaleźć żadnego zajęcia.

Stan zdrowia otrutego jest groźny.

= Pożar.

Pod nr. 5-ym przy ul. Twardej od przewróconej lampki i rozlanej nafty zapaliły się schody.

Domownicy ze stróżem, bez wzywania straży, ogień stłumił.

Z działalności Banku włościańskiego.

(Dokończenie.)

Nareszcie co do układów, na które nastąpiła odmowa, rada Banku udzieliła odpowiedzi odmownej co do dwóch majątków: co do majątku Łakoszyn (pani Górskiej) Bank odmówił pożyczki jedynie z przyczyny formalnej, ponieważ na mocy dwóch układów sprzedawało się w tym majątku 53-m włościanom 330 mórg gruntów, obciążonych hipotecznie ciężarami służebnościowemi, ale faktycznie zwolnionych od służebności.

Grunta te sprzedawane były za okragle 35,000 rs., ale właścicielka była zdecydowaną pozostawić choćby dziesiątek tysięcy na zabezpieczenie praw nabywców przeciwko jakimkolwiek pretensjom osób trzecich, Bank się jednak na to nie zgodził i odmówił zadanej pożyczki. W danym razie, o ile nam się zdaje, nietrudno było uniknąć tej odmowy Banku, gdyby właścicielka dóbr Łakoszyn była wyjednana od zarządu gubernjalnego do spraw włościań-

skich ściślejsze określenie służebności obciążających jej majątek (na co miała dość czasu, gdyż według doniesień dziennikarskich, dwa te układy rozpoczęły się jeszcze dwa lata temu, przy pomocy jakoby fachowych „rzeczoznawców”, a przeciwko posługiwaniu się podobnymi fachowymi rzeczoznawcami i w ogóle pośrednikami, ostrzegaliśmy w swoim czasie).

Trzeci układ, co do którego rada Banku zupełnie odmówiła przyznania pożyczki, dotyczył majątku Jadwinek, w gubernji warszawskiej, z powodu, że w hipotece tego majątku w dziale III-im znajduje się ostrzeżenie co do gruntów należących do miejscowego kościoła parafjalnego w Cygowie. Wspomniany zapis, bardzo nieokreślony w swojej treści, wskazuje jedynie, że do parafji należą jakieś grunta, w obrębie majątku; rzecz oczywista, że, jak objaśnia sam właściciel majątku, rzeczony zapis hipoteczny nie był wykreślony w swoim czasie z hipoteki jedynie z powodu niedbalstwa samego właściciela majątku.

Z powyższego okazuje się, że nie przyszły do skutku lub odmówiono pożyczek w pięciu wypadkach, w których 75 uczestników układów zamierzało nabyć z pomocą banku 935 mórg gruntu za rs. 64,557, z pożyczką rs. 50,570. Potraciwszy owe 5 układów z 37-ku, jakie przedstawione zostały do oddziału, otrzymany rezultat, że przeprowadzono 32 układy z 1,053 uczestnikami na kupno 9,502 mórg gruntu za rs. 551,248 z pożyczką rs. 424,024. Z tych układów oddział przedstawił do banku 13, a bank zdecydował z nich 8. W tych 13 wymienionych układach 397 uczestników nabywa gruntu 4,438 mórg za rs. 231,021 z pożyczką rs. 173,175. Na 8 zaś zatwierdzonych układów przyznana pożyczka wynosi rs. 113,950, a z ich liczby dwa zostały ostatecznie zakończone przez akty, zatwierdzone przez wydział hipoteczny.

O ilości interesów pozostałych jeszcze w oddziałach miejscowych i nieprzedstawionych jeszcze do rady banku daje wyobrażenie następujący wykaz.

Wszystkich układów przedstawiono do oddziałów:

układów	w których nabywców	nabyli mórg	za rs.	z pożyczką rs.
37	1,129	10,437	615,805	474,594
nie doszły do skutku 2 układy, a odmówiono pożyczek na 3 razem 5	75	935	64,557	50,570
oddziały przedstawiały do rady banku 13	397	4,438	231,021	173,175
oprócz 3 wymienionych wyżej, na które bank odmówił pożyczek) pozostałe jeszcze w oddziałach 19	577	5,035	265,227	233,819

Z zdecydowanych układów dwa przypadają na oddział warszawski (maj. Słowiki w gub. radomskiej rs. 17,000 i maj. Antoninek t. j. Gadka w pow. nowomińskim gub. warsz. 6,075 rs.), sześć na piotrkowski (Biała Dolna 32,000, Mroga Górna 2,625 rs., Plateń 9,400 rs., Pyżowice 19,000 rs. i w majątku Opatowiec w pow. pińczowskim rs. 15,250), na lubelski jedna pożyczka (Zielonka górna rs. 12,100), a na łomżyński żaden. Z oddziału łomżyńskiego jeszcze ani jeden układ nie był przedstawiony Bankowi, a z lubelskiego tylko jeden z Zielonki Górnej.

Oto wszystkie dane cyfrowe dotyczące zawartych dotychczas układów, jakie zdołaliśmy zebrać. Bardziej interesujące są wiadomości i szczegóły o układach już przez Bank zdecydowanych. Lubo można się było spodziewać opublikowania o nich przez sam Bank chociażby tylko miesięcznych rezultatów, ale w braku ich musimy poprzestać na zebranych drogą prywatną. Zresztą należy zaznaczyć, że kiedy tok interesów, co do układów przedstawianych do Banku z Królestwa Polskiego, uregulują się, to Bank prawdopodobnie będzie oddzielał informacje dotyczące Królestwa Polskiego od pozostałych danych, drukujących się co miesiąc w *Pravit. wiestn.* Nas jednak, jak i miejscowych czytelników *Kurjera warszawskiego* interesują nie same tylko ogólne cyfry operacyj Banku włościańskiego w Królestwie Polskiem, ale również i szczegóły tranzakcyj i umów, których w ogólnych sprawozdaniach Banku znaleźć naturalnie nie możemy.

Ażeby choć w części wyjaśnić przyczyny powolności biegu interesów co do przedstawionych układów, na uczynione przez nas zapytanie otrzymaliśmy następną charakterystyczną odpowiedź, dotyczącą jednego układu, świeżo wniesionego do Banku, przy którym brakowało:

- 1) nie były określone granice sprzedającego się gruntu;
- 2) nie wymieniono, na jaki czas żadaną jest pożyczka, na 24 $\frac{1}{2}$ czy na 34 $\frac{1}{2}$ roku?
- 3) na planie sprzedającej się ziemi nie było podpisu właściciela majątku;
- 4) przy przedstawionym układzie nie było świadectwa o wysokości podatków stałych i opłat ze sprzedawanego gruntu;

5) przy układzie brakło kilku spisów rodzin nabywców;

6) nareszcie brakowało, co najważniejsza, wzajemnego zobowiązania nabywców co do solidarnego poręczenia.

Podobne braki w przedstawianych oddziałom układach są zbyt rażące, a w tem położeniu niepodobna przedstawiać układów do rady Banku, gdyż ztamtąd zostałyby bezzwłocznie zwrócone. Dlatego też, aby uniknąć niepotrzebnych zachodów i kosztów, sprzedawcy powinni przy najmniej sprawdzić ilość dokumentów, przedstawianych z wymaganiami przy składaniu układów do oddziałów.

ZE ŚWIATA.

× Z Krakowa donosi nasz korespondent: Zimowy sezon teatru krakowskiego rozpocznie d. 2-go września szeregiem występów gościnnych Wincenty Rapacki. — Dzienniki wiedeńskie doniosły, jakoby biskupowi krakowskiemu, księciu kardynałowi Dunajewskiemu, miał zostać w najbliższym czasie dodany koadjutor. Wiadomość ta jest najzupełniej pozbawioną podstawy. — Zapisy uczniów do tutejszych szkół publicznych w tych dniach się rozpoczynają; okoliczność ta wpłynęła na ożywienie w mieście, przybyło bowiem z prowincji wiele osób, tak, iż hotele przepełnione, a na zabawkach i koncertach rojno.

× Z Zakopanego piszą do nas d. 27-go b. m.: „Sezon szybko chyli się ku końcowi. Wprawdzie w r. b. bawi jeszcze obecnie wyjątkowo znaczny zastęp gości, codziennie jednak wyjeżdża po 50—60, przybywa zaś na dni 5—7 po 10—20 osób. — Schyłek sezonu uwięczyła swoim przybyciem przepiękna panna Dunka ze Lwowa. — Bawiący tu w zakładzie dra Chramca Władysław hr. Koziebrodzki, po cięższej od 8-ku dni chorobie, dziś dopiero zaczął wychodzić. — Sienkiewicz bawi tu chwilowo od dni kilku. — Jutro, we czwartek, ostatni reünjon; w sobotę orkiestra opuszcza Zakopane.

× Tajna policja, która do tej pory czynną była w Friedrichsruhe, na żądanie Bismarka została usunięta. Wachmistrz Joly z dodanymi mu policjantami powrócił do Berlina. Joly przechodzi w stan spoczynku, w nagrodę bowiem za długoletnie usługi był kanclerz ofiarował mu dochodną posadę w prywatnej służbie swojej.

× Cenne odkrycie. W tych czasach odkryto w Pompei dom pięciopiętrowy, dotykający jedną ze ścian wzgórza. Na piętrach niższych mieściły się kąpiele publiczne. Sale kąpiele zimnych ozdobione są wykwiłtami i dobrze zachowanymi freskami. Trzy piętra górne były przeznaczone na mieszkania. W jednym z nich znajduje się sala, dobrze zachowanymi freskami pokryta, między którymi wyróżnia się wyobrażenie Bellerofonta, siedzącego na Pegazie.

× Kary śmierci. Podług statystycznych danych, zebranych przez „Towarzystwo imienia Howard’a”, okazuje się, że od roku 1879-go do 1888-go włącznie, z ogólnej liczby 299-ku przestępców, skazanych na karę śmierci, powieszono 145 osób. Pomiędzy powieszonymi znajdowało się 9 kobiet. Nie dokonano ani jednej egzekucji we Włoszech od r. 1876-go, w Belgji od 1863-go, w Holandji od 1860-go, w Portugalji od 1843-go. W Niemczech i Austrii istnieje wprawdzie kara śmierci, ale bywa wykonywana w wyjątkowych tylko wypadkach. We Francji również bardzo względnie wydawane są wyroki śmierci. Od r. 1887-go do obecnej chwili sądy francuskie naliczyły 683 osoby, kwalifikujące się pod gilotynę, skazano zaś tylko 23 i z tej liczby tylko na ośmiu dokonano egzekucji, inne zaś ulaskawiono.

NEKROLOGJA.

S. P.

ANTONI ZIELIŃSKI,
b. inżynier dr. żel. w-w. i b.,
opatrzonej św. sakramentami, przeżywszy lat 72, zakończył życie we wsi Katarzynie, pow. wrocławskiego w d. 26 sierpnia r. b. Przeprowadzenie zwłok z dworca dr. żel. warszawieńskiego nastąpi w dniu 30 b. m., tj. w sobotę, o godzinie 6-iej po południu na cmentarz powązkowski. Na ten żałobny obrzęd pozostali: synowie, córki i zięć zapraszają krewnych, kolegów, przyjaciół i życzliwych. Nabożeństwo odbędzie się w oktawę. —2973

† S. p. Aleksander Istomin,
syn Wsiewłoda, po długich cierpieniach, zmarł w Petersburgu dnia 31 lipca (12 sierpnia) r. b. W głębokim smutku pogrzeb: ojciec, brat i siostry zawiadamiają przyjaciół i znajomych, że nabożeństwo żałobne za duszę s. p. Aleksandra odbędzie się w poniedziałek, tj. dnia 29 sierpnia (1 września) r. b., o godzinie 10-iej rano, w Soborze prawosławnym przy ulicy Długiej. —2958

† S. p. Cecylja z Kowalskich Stefńska,
żona oficjalisty dr. żel. w-w. i bydż. opatrzona św. sakramentami, zmarła dnia 28-go sierpnia 1890 r., przeżywszy lat 24. W smutku pozostały mąż i córka zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 30 sierpnia, t. j. w sobotę, o godz. 9-iej i pół zrana, w kościele św. Krzyża, a następnie na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 6-iej po południu na cmentarz powązkowski. —2977—

† S. p. Władysław Kasprzykiewicz,
b. fabrykant i obywatel, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzonej św. sakramentami, przemił się do wieczności dnia 27 sierpnia r. b., przeżywszy lat 62. W smutku pozostała żona wraz z synem zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w dniu 30-ym b. m., o godzinie 10-ej zrana do kościoła parafjalnego na Pradze, a następnie na wyprowadzenie zwłok, o godzinie 5-iej po południu na cmentarz powązkowski. —2961—

+ W dniu jutrzejszym, t. j. w sobotę, jako w rocznicę śmierci 2966
S. p. Władysława Janasza,
odprawioną zostanie wotywa żałobna, o godzinie 10-ej zrana w kościele św. Krzyża, w kaplicy Matki Boskiej.

+ W dniu 27 sierpnia 1890 r. zmarł w Panu, b. sędzia śledczy gub. podolskiej, b. urzędnik Izby skarbowej warszawskiej
S. p. Adam Kubicki,
w wieku lat 65. Pozostawił po sobie niewygasłą pamięć i wysokie uznanie w sercach rodziny i przyjaciół, jako człowieka nieposzlakowanej czystości i rozumu. Nabożeństwo żałobne odbędzie się dnia 30 sierpnia, tj. w sobotę, o godzinie 9 i pół zrana w kaplicy parafji św. Barbary na Koszykach, wyprowadzenie tegoż dnia, o godzinie 3-iej po południu. —2972

+ W dniu 30-ym sierpnia r. b., tj. w sobotę, o godz. 10-ej zrana, w kościele św. Jana, odbędzie się żałobne nabożeństwo za duszę

S. p. JÓZEFA PRZERADZKIEGO,
b. urzędnika kolei warszawsko-petersburskiej, jako w rocznicę śmierci, na które pozostały brat z matką zaprasza krewnych, przyjaciół i kolegów zmarłego. —2967—

+ Jutro, to jest w sobotę, jako w siódmą rocznicę śmierci
S. p. Franciszka Rutkowskiego,
b. naczelnika prokuraturji, odbędzie się w kościele św. Aleksandra, o godzinie 9-iej zrana, żałobne nabożeństwo, na które strokana żona wraz z córką i wnukami zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych zmarłego. —2974—

NA DESŁANE.

Papierosy „Dobre“ à 60 kop., „Wyborne“, „Renoma“, „Dessert“, „Kawalerskie“, litera: „A“, „B“, „C“, „D“, a rs. 1,—Tytonie od rs. 1.44 do rs. 15 za funt, fabryki „Noblesse“, polecają **Kalinowski & Przepiórkowski, Warszawa, Hotel Europejski, **Kołodziejski i Sp.** Nowy-Świat nr 51, róg Wareckiej.**

Z Petersburga.

W *Nowostiach* czytamy:
„*Journal de St. Pétersbourg* porzucił wreszcie zagadkowe milczenie o następstwach zjazdu Monarchów w Narwie. Organ dyplomacji rosyjskiej zapewnia, że nie podaje w wątpliwość serdecznego między obydwojma mocarzami stosunku, kto miał szczęście znajdować się wtedy w pobliżu Monarchów, tudzież wyraża zdanie, jakoby te afekty odbiły się także na zobopólnych między meżami stanu i światu Ich Cesarskich Mości stosunkach—w trakcie pobytu w Rosji cesarza Wilhelma. I upatrując z tego powodu chęć zmanifestowania dobrych stosunków sąsiedzkich, roztrząsa *Journal de St. Pétersbourg* kwestję niemalej w istocie wagi, jakie skutki wywrze zjazd Monarchów na Rosję i Niemcy w szczególności, a w ogóle na międzypaństwowe stosunki europejskie.

„Nie roszczyć pretensyj do wydobywania na jaw tajników, wywnętrzanych poufnie, możemy przecie z całą ufnością powtórzyć zdanie, przed tygodniem wyrażone, iż bytność w Rosji cesarza Wilhelma daje najszacowniejszą rękojmię pokoju.

„Nie jest to wiele, ale zawsze coś. Wyrazy te bowiem zdają się wspierać nadzieję, że pokój europejski i przyjazne Rosji z Niemcami stosunki nie będą utrzymywane wyłącznie drogą ustępstw, które, wzorem Rosji, są poza obrębem wojowniczych aljansów, które potworzyli i tworzyć nie przestają dyplomaci berlińscy.

„Gazeta berlińska *Post* podaje nawet bliższe określenie warunków, po dopełnieniu których poprawią się stosunki rosyjsko-niemieckie i utrwali się pokój w Europie. Chodzi, jak wiadomo, o rozbrojenie się częściowe, o położenie tamy skutecznej temu naprzeciwemu, a niszczącemu stanowi rzeczy, który ochrzczono „pokojem zbrojnym”. Proponują mianowicie „odsunięcie w głąb kraju wojsk, skoncentrowanych na granicy niemieckiej i pruskiej”, a jako rekompensatę przyrzekają zaniechać tych środków

ostrożności, do której zmusiła Niemcy i Austro-Węgry wyzywająca postawa Rosji.

„Co prawda, należałoby przedewszystkiem nadać tej propozycji inną weale formę. Bo już to nie Rosja wywołała „stosowne środki ostrożności”. Skoncentrowanie wojsk na granicy było raczej i jedynie odpowiedzią na wymierzone jawnie przeciwko niej przymierze wojenne austriacko-niemieckie, które nateczną właśnie przypadło, gdy Berlin prowadził z Rosją zacięcie a otwarcie „wojnę ekonomiczną”, Austria zaś usiłowała wprowadzić w czyn swe najezdnicze na półwyspie Bałkańskim plany.”

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Wiedeń 29-go sierpnia. (Tel. pryw. K. W.) — Dziś rozpoczęły się w ministerjum skarbu obrady nad budżetem na rok 1891-szy.

Wiedeń 29-go sierpnia. (Tel. Biura koresp.) — Tegoroczny międzynarodowy targ zbożowy odbywa się bez najmniejszego ożywienia. Wszystkie zawarte dotychczas transakcje dotyczą dostaw wewnątrz kraju, na wywóz nie prawie nie sprzedano. Jedynie jęczmień znajduje znaczny pokup. Sprzedano już 250,000 centnarów metrycznych tego ziarna, przeważnie pochodzenia węgierskiego.

Wiedeń 29-go sierpnia. (Tel. Biura kor.) — Rozwiązanie stowarzyszeń irredentystowskich sprawiło tu jaknajlepsze wrażenie. Crispi ma otrzymać wysoki order austriacki.

Peszt 29-go sierpnia. (Tel. Biura Koresp.) — Z powodu sprawy o rozmowę z księciem Bismarkiem deputowany Emil Abranyi złożył mandat poselski.

Praga 29-go sierpnia. (Tel. Biura korespon.) — Krają pogłoski, iż dr. Rieger otrzymał ponowne zaproszenie do Wiednia.

Praga 29-go sierpnia. (Tel. Biura korespon.) — Gregor otrzymuje ze wszystkich okolic kraju telegramy, wieszające mu mowy, wypowiedzianej w Choceni. Na telegramach widnieją podpisy osobistości wpływowych, które dotychczas stale wyznawały zasady obozu staroczeskiego.

Praga 29-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Narodni listy przypominają dr. Riegerowi jego własne słowa, wypowiedziane w d. 16-ym września 1888 r., że mniejszość powinna poddać się większości. Dr. Rieger nie może obecnie wątpić, iż większość narodu czeskiego przeciwną jest ugodzie czesko-niemieckiej, opartej na uchwałach konferencji wiedeńskiej. Jeżeli Rieger większości ustąpić nie może lub nie chce, powinien złożyć mandat poselski.

Trjest 29-go sierpnia. (Tel. Biura kor.) — Na całym wybrzeżu, mianowicie w pobliżu miast: Pijano, Rovigno i Parenzo, szalał nocy ubiegłej straszliwy orkan. Kilkanaście barek rybackich zatono. Szkody ogromne. Straty w ludziach niewątpliwe.

Trjest 29-go sierpnia. (Tel. pr. Kur. W.) — W budynku policyjnym eksplodowała petarda, podłożona przez nieznaną dotychczas zbrojniców. Wybuch nastąpił w chwili, gdy biura były puste. Skończyło się więc na uszkodzeniu murów budynku.

Tokay 29-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Pożar w Tokay'u przewyższa swą okropnością wszystkie katastrofy, jakie kiedykolwiek zdarzyły się na Węgrzech. Z miasta nie pozostało ani śladu. Szkody wynoszą przeszło półtora miliona guldenów. Jedenaście tysięcy rodzin pozostało bez dachu.

Berno-morawskie 29-go sierpnia. (Tel. pr. K. W.) — Urząd lekarski skonstatował pojawienie się influenzy.

Berlin 29-go sierpnia. (Tel. pr. K. W.) — Na ostatnim posiedzeniu wiecu katolików w Koblencji Windthorst twierdził, iż zasady socjal-demokratyczne powinny być tępienie przez rząd wszelkimi środkami, na jakie prawo pozwala. Na punkcie polityki socjalnej centrum pozostaje w najzupełniejszej zgodzie z zasadami, głoszonymi przez cesarza.

Berlin 29-go sierpnia. (Tel. Biura koresp.) — Przy rozpędzaniu tłumów, które zebrały się przed miejscem obrad członków partji socjal-demokratycznej, przeszło 30 osób odniosło ciężkie rany.

Berlin 29-go sierpnia. (Tel. pryw. K. W.) — Potwierdza się wiadomość, iż dotychczasowy minister wojny, generał Verdy du Vernois, pozostaje na stanowisku.

Berlin 29-go sierpnia. (Tel. pr. K. War.) — W Parchim, rodzinnym mieście Moltkego, zawiązał się komitet, w celu zbierania składek na kupno domu, w którym urodził się Moltke. Dom ten zostanie znakomitemu strategikowi ofiarowany, jako podarunek narodowy w 90-tą rocznicę jego urodzin.

Berlin 29-go sierpnia. (Tel. pryw. K. W.) — Na manewra wojskowe w Szlezwiugu zaproszeni zostali: książę Albrecht pruski, hr. Moltke, minister wojny, generał Verdy du Vernois, szef generalnego sztabu hr. Waldersee i feldmarszałek Blumenthal.

Kiel 29-go sierpnia. (Tel. pr. Kur. W.) — Przybyła tu eskadra austriacka.

Bonn 29-go sierpnia. (T. pr. Kur. W.) — Dzienniki tutejsze dowiadują się, iż w zgromadzeniu starokatolików w Kolonji, które ma się odbyć niebawem, wezmą między innymi udział biskupi niderlandzcy, mianowicie: biskup Utrechtu, Haarlem i Deventer.

Bern 29-go sierpnia. (Tel. pryw. K. W.) — Hr. Villanova z Paryża wraz z czterema przewodnikami, po wejściu z doliny Aosta na Montblanc, został zasypany śniegiem. W chwili obecnej, z powodu niezwykle obfitego śniegu, poszukiwania ciała nie są możliwe.

Paryż 29-go sierpnia. (Tel. pr. Kur. Warsz.) — Przy przebrukowywaniu ulicy Avron znaleziono pod warstwą piasku kilkaset nabożów dynamitowych. Śledztwo w toku.

Paryż 29-go sierpnia. (Tel. pr. Kur. War.) — Wczoraj zmarła w Dieppe baronowa Rutenstein, wdowa po księciu Leopoldzie Sachsen-Koburg-Gotha.

Rzym 29-go sierpnia. (Tel. pryw. K. W.) — Opinie zaprzeczają pogłoskom, jakoby rząd włoski zamknął stowarzyszenie irredentystowskie pod wpływem nacisku z zagranicy.

Madryt 29-go sierpnia. (Tel. pryw. K. W.) — We środę skonstatowano w prowincjach: Alicante, Badajoz, Taragonie, Toledo, Walencji 47 śmiertelnych wypadków cholery. W samym Madrycie umarło 10 osób. (Aj. póln.)

Konstantynopol 29 sierpnia. (T. p. K. W.) — Aresztowania w Armenji trwają w dalszym ciągu. Krają pogłoski, iż rezerwiści tureccy mają być powołani do broni.

Konstantynopol 29-go sierpnia. (Tel. pr. K. W.) — W. Wezyr polecił władzom tureckim w Salonikach i Kossowie, aby instalacja nowomianowanych biskupów w Uesküb i Ochridzie odbyła się bez żadnych przeszkód. Władze przedsięwzięły już odpowiednie środki. Konsulowie: grecki i serbski nie byli obecni na uroczystym przyjęciu biskupa Teodozjusza.

Belgrad 29-go sierpnia. (T. Biura Koresp.) — Z Pristinacza donoszą o krwawych zajściach pomiędzy stronnikami partji: liberalnej i radykalnej. W starciu dwóch wyborców liberalnych padło pod nożami. Rejencja zażądała od rządu, aby przedsięwzięł środki zapobiegawcze przeciwko dalszym nieporządkom.

Belgrad 29-go sierpnia. (Tel. pr. K. W.) — Rejent Risticz powrócił już do Belgradu.

Belgrad 29-go sierpnia. (Tel. pr. K. Warsz.) — Banda hajdamaków z Josafacu uprowadziła ze sobą urzędnika z Sabaczu w lasy górskie. Rabusie żądają wysokiego wykupu.

Sofja 29-go sierpnia. (Tel. Biura Kor.) — Pierwsza i druga brygada piechoty bułgarskiej uzbrojoną została w karabiny systemu Mannlichera. Używana dotychczas broń Berdana ma być zupełnie usunięta z armji czynnej i pozostawiona do użytku milicji.

Sofja 29-go sierpnia. (Tel. Biura koresp.) — Wybory do sobranja ostatecznie wyznaczono na d. 8-ny września.

Sofja 29-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Od dwóch dni las pod Bellova stoi w ogniu.

Nowy Jork 29-go sierpnia. (T. pr. K. W.) — Partja republikańska w Ohio wybrała Mac-Kinleya na kandydata do izby reprezentantów. W wypowiedzianej na zgromadzeniu wyborczym mowie zapewnił Mac-Kinley, iż bil, noszący jego imię, przyczyni się w niedalekiej przyszłości do znacznego podniesienia dobrobytu w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej.

Berlin 29-go sierpnia. (Tel. pr. Kur. Warsz.) —
Ruble w gotówce [] [] (wczoraj 247.25)
Ruble na dostawę [] [] (wczoraj 247.00)

GIEŁDA.

Warszawa, 29-go sierpnia.

W walutach obcych ruch średni. Krótkim Berlinem obracano po 40.57½, 40.55, 40.52½, 40.50, 40.47½ i 40.45, przeważnie jednak po kursach 40.52½ i 40.50, żądając 40.85. Inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 40.37½ i 40.35. Londyn krótki notowany po 8.25 w zaoferowaniu nominalnem. Paryż krótki chciano zbyć po 33.15, bez nabywców. Wiedeń krótki ofiarowany po 74, nie znajdując odbiorców.

W papierach obrotu średnie, przy tendencji bez zmian. Poszukiwano listów likwidacyjnych dużych po 90.40 i po 89.60 małych, przy żądaniu po 90.75 i 90. Pożyczki wschodnie po 101.25 w zaoferowaniu, bez względu na emisję, kupiono zaś drobnościami I em. po 100.65. Zabrano kilka pożyczek premjowych II-iej em. po 219.50. Za nową pożyczką 4% chciano płacić 87.85, przy chęci zbycia po 88.15, a nabyto kilkanaście tysięcy po 87.85, 87.87½ i 87.90.

Zapłacono rs. 1.32½ i 1.32½/12 za kilkanaście tysięcy kuponów celnych i 40.60 za kilka tysięcy marek w gotówce.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych słabe, wyczekujące. W. O.

Okowita. Wiadro od 8.48 do 8.51½, garniec od 2.76 do 2.77. Dowozy wystarczające. Usposobienie mocne. Cena wars. Tow. ocz. i sprz. spir. 10.50.

Cukier. Biuro przedstawicieli fabrykantów cukru w Kijowie telegrafuje pod d. 28-ym b. m. o następujących transakcjach mączką cukrową krystaliczną, dokonanych na tamtejszym rynku cukrowym: Chriakow Trabottiemu 10,000 pudów z odbiorem na stacji Odessa port po rs. 4.52½ za pud, na sierpień; Iwankow spekulantowi 5,000 pud. na stacji Berdyczów po rs. 4 na wrzesień z zadatkami rs. 1. Mówią, że Trabotti sprzedał Charitonieniec gotowe świadectwa europejskie na 10,000 pud. cukru po rs. 1.70 w stosunku puda.

DLA ZBIERACZY MAREK

Rzadkie okazy marek pocztowych różnych państw i epok, umieszczane są stale i z urozmaiceniem przez renomowaną fabrykę tabaczną

B-ci K. i F. Petrow w Petersburgu na etykietach świeżo wypuszczonego znakomitego gatunku papierosów pod nazwą

ZŁOTA MARKA

w cenie 6 kop. za 10 sztuk.

Nabywać można w składach tabacznym firmy

W. Muśnicki i S-ka

Erywaska 3, Marszałkowska 138 dom F. Jankowskiego i Plac Teatralny 12 róg Daniłowiczowskiej oraz we wszystkich dystrybucjach. 1114r

W. ROMANOWSKI,

fabrykant powozów, w tych dniach wyjechał za granicę. 2963

— Dr. Władysław Wróblewski powrócił. Plac Warecki nr. 6. 2970

— Dr. E. Modrzejewski Świętokrzyska nr. 29, powrócił z zagranicy. Przyjmuje od 3—5-ej po południu. 2953

TEODOR ESSE

b. sędzia gminny, b. redaktor „Kaliszanina” zamianowany rejentem przy kancelarji hipotecznej sędziego pokoju w Koninie, otworzył kancelarję w hotelu Litewskim w Rynku nr 39. (871)

— Do dzisiejszego numeru dołączają się dla prenumeratorów na prowincji Listy zwrotne Kurjera warszawskiego.

SPRZEDAŻ PUBLICZNA około 50,000 kilogramów MASŁA KAKAOWEGO VAN HOUTEN,

odbędzie się 2-go Września 1890 r., o godzinie 11-ej przed południem, przez meklera C. ZIGELERA, w sali aukcyjnej „FRASCATI“ O. Z. Voorburgwal 304, w AMSTERDAMIE, WEESP (Hollandja).

C. J. VAN HOUTEN & ZOON.

1486R

Rs. 10

Gruntowna nauka krojów sukien damskich. Panie przyjmują się z mieszkaniem.

Najpierwsza i największa w Warszawie, istniejąca od r. 1865 Specjalna Szkoła krojów i kompletnego wykończenia sukien i okryć damskich A. Gałęckiej,

1-sza dawniej Krakowskie-Przedmieście, zatwierdzona przez Wyższą Władzę 1886-go roku, obecnie Podwale № 10 od Zygmunta, 2-ga w Wilnie Gubernatorska, dom Powstańskich, 3-cia w Warszawie Marszałkowska № 76, w których wykładane są nauki podług krojów paryżskich, METODA A. GAŁECKIEJ bez wszelkich gmatwanin, linijek krojowych, numerowanych, 88 mierników i t. p. zbyt drobiazgowych obliczeń, które tylko naukę kroju zaciemniają, utrudniają, a dla wielu osób zupełnie niezrozumiałą czynią, lecz wprost z centymetru, za co też w konkursie kroju na Wystawie Pracy Kobiąt jedynie tylko Aniela Gałęcka za córką Pelagją, zostały zaszczytowane wyższm uznaniem to jest medalami, za doskonały krój Metodą własną na sposób francuzki nadzwyczaj ułatwioną i zrozumiałą, a także za dobre i gustowne wykonanie Sukien i Okryć z materiałów przez uczennice w ich Szkołach.

Udzielają nauki kobiety specjalistki, teoretycznie i praktycznie, gdyż w tych przedmiotach tylko kobieta kobiecie nauczy i dokładnie zrozumie, pod zarządkiem A. Gałęckiej lub jej córki, posiadającej dyplom cechowy. — Nauka prowadzona tylko w tym kierunku, daje zapewnienie samostoiętnego bytu, dla tego też uczennice ze Szkół A. Gałęckiej, poszukiwane są na Dyrektorki do pracowni i magazynów, na nauczycielki kroju. — Świadectwa wydają się formalne. Na nauki można zapisywać się każdodziennie. Programy wysyła się franco. Metodę A. Gałęckiej w języku ruskim i polskim, można dostać we wszystkich księgarniach.

1086 Autorka Metody i właścicielka Szkół A. Gałęcka.

INVENTION
Brevete S.G.D.G.

Ważne dla Dam.

Znany specjalista, nauczyciel i autor metod kroju (już w 20 edycjach), tylokrrotnie nagradzany na Wystawach medalami srebrnymi i złotymi

KSAWERY GŁODZIŃSKI, wydał obecnie nową swoją pracę pod tytułem:

Poglądowa Metoda Kroju

sukien, paletotów, zakrętów damskich i dziecięcych, bardzo praktyczną i nie wymagającą nauki rysowania form; za pomocą dołączonych wzorów, można od razu krajać fasony z materiału i wykończyć z zastosowaniem do każdej figury i mody. — Metoda ta wielkiego jest znaczenia dla osób, chcących zmniejszyć wydatki domowe, a nie mających sposobności uczenia się kroju, jak również i dla krojożyń w magazynach. — Składa się z 3-ich tablic dużego rozmiaru, wraz z jasnym i wyczerpującym objaśnieniem. — Cena tej metody w jęz. polskim i ruskim po rs. 2; z przesyłką pocztową rs. 2 kop. 25.

Adres: Warszawa, Nowo-Senatorska № 2, Szkoła kroju K. Głodzińskiego.

Tamże przyjmuje się na naukę kroju i szycia każdodziennie. 1077

Zboże do siewu

w wyborowych gatunkach, po możliwie przystępnych cenach.

Nawozy skoncentrowane.

Mamy jeszcze tylko kilka wagonów „Engrais de boeuf” do dyspozycji, uznanego jako najtańszy i najskuteczniejszy nawóz.

Mydło australskie

znane ze swych zbawiennych skutków przeciw gruździe, ochwatowi, opojom, puchliźnie.

L. Mierostawski & Co

Telegramy: Warszawa, Mierostawski. Listy: L. Mierostawski et Comp., Elektoralna 5. 1427R

Skład Materiałów Piśmiennych E. WASILEWSKA

ul. Leszno № 26 w Warszawie,

poleca na nadchodzący rok szkolny znaczny zapas kajetów z wyborowego papieru, jak również rajsbrety, rajszyny, tornistry oraz wszelkie materiały piśmienne. Biorącym w większej ilości odstępuje się 10%.

10 kop.

od rubla oddaje w towarze dla pp. uczniów

Tani Bazar Szkolny

Freta Wąska 25. 1080

Ceny niskie. — Towar wyborowy.

Cennik serów

otrzymanych do sprzedaży przez kantor

E. Wojewódzki et Co

Marszałkowska 116.

Sery litewskie świeże na pudy od 7.50—8 rs. — Sery litewskie świeże na główki po 22 kop. funt. — Sery litewskie ostro zeszlorzeczone (braki) na pudy od 4.50—5 rs., na główki po 15 kop. funt. — Sery Szwajcarskie (litewskie) na kregi wagi ca. 40 ff. po rs. 7 pud. — Sery Szwajcarskie (ruskie) na kregi wagi ca. 180 ff. po rs. 10 pud. — Sery Bakstejn i Tyłzit na pudy po 7.60. — Sery Bakstejn i Tyłzit na sztuki po 22 kop. funt.

Na prowincję wysyłamy poczynając od 2-ch pudów. 1438R

Nowy zakład naukowy żeński

Joanny z Niewiarowskich Bach

Ul. Chłodna nr. 8.

Nauczycielka wyższych klas gimnazjum, posiadająca dwa dyplomy, jeden z ukończenia Instytutu, drugi z ukończenia wyższego specjalnego zakładu dla języka francuskiego w Petersburgu. — Zapis przychodzących i pensjonarek odbywa się codziennie. Kurs nauk 7 września. 1084

W zakładzie naukowym żeńskim

Wandy Sosnowskiej,

Aleje Jerozolimskie № 47 (róg Marszałkowskiej),

zapis uczennic przychodzących, pensjonarek i półpensjonarek rozpoczął się i trwa codziennie od 10-ej rano do 4-ej po południu.

1418R Wanda Sosnowska.

Szkoła Początkowa Ogólna

z oddziałem Froeblovskim

Ludwika Lisikiewicza,

Nowy-Świat 57.

Przyjmuje dzieci od lat 5—11, tak przychodnie, jak i stałe. Zadaniem szkoły jest przygotowywanie dzieci do gimnazjów lub innych szkół średnich. 1070

Pensja Żeńska

SABINY TEGAZZO,

Diuga № 11.

Zapis uczennic odbywa się codziennie od godz. 10-ej rano do 6-ej. 1081

WARSZAWSKA

SALA LICYTACYJNA,

Królewska 16, obok Giełdy.

Sprzedaje i przyjmuje w komis na sprzedaż starożytnie i nowe rzeczy, a mianowicie: obrazy, sztychy, akwarelle, emalje na miedzi i innych metalach, porcelanę, majoliki, szkło, meble, dywany, szale, gobeliny, pasy słuckie, materje, koronki i inne rzeczy.

Sprzedaż z wolnej ręki codziennie od rano do 8 wieczór.

Licytacje w dni oznaczone przez ogłoszenie. Ceny stałe bądź niskie. 147R

Liny druciane i Drut kołczasty,

wyrabiają

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE

M. WOLANOWSKIEGO

w Warszawie. 1407R

Szkoła filologiczna 4-ro klasowa

z klasą przygotowawczą i pensjonatem

Florjana Łagowskiego,

Smolna № 14,

zawiadamia, że zapis uczniów rozpoczął się z d. 9 (21) Sierpnia, lekcje zaś z d. 20 Sierpnia (1 Września) r. b. 1343R

W Zakładzie Naukowym 6-klasowym żeńskim

Jadwigi Sikorskiej,

Marszałkowska № 153 (róg Królewskiej).

Kurs nauk rozpocznie się d. 1-go Września

MOSKIEWSKI MAGAZYN, GŁÓWNY SKŁAD JAROSŁAWSKIEGO PŁÓTNA,

BIELAŃSKA Nr 7, HOTEL KRAKOWSKI,

poleca: **Koldry** Sławuckie, pluszowe, watowe wełniane, kaszmirowe i atlasowe. — **Pledy** na kostjmy męzkie i **Chustki** bajowe. — **Ceny fabryczne.** 1428R

Nauka i wychowanie.

Adres: Pierwszorzędne biuro nauczycielskie A Sikorskiej, Niecała 12, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki i bony. 2275R

Adres: Kaucjonowane biuro nauczycielskie A W. Max, Kotzebue 2, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki, bony. 23301

Adres: Biuro nauczycielskie pierwszorzędne A Jasinińskiej, Berga № 6. Francuzki z dobrimi rekomendacjami są do umieszczenia zaraz. 2343R

Doświadczony korepetytor — student poszukuje kondycyji lub korepetycyji. Oferty przyjmuje Kurjer pod lit. J. P. 23579

Dyplomowana rękodzielnia kobieca Swinarskiej, Marszałkowska 123. Kursa kra- wiewczyzny, bielizny, gorsciarstwa, strojów, krawatów, haftu, koronek, robót włóczkowych, deskowych, malowania, terracoty. 23458

Dla uczniów pomieszczenie, w najzdrowszej części miasta, przy rodzinie wykształconej. Wilcza 64, m. 3. 23451

Gimnazistka z językami i muzyką, poszukuje zajęcia, od 10—5. Żorawia № 11, mieszkania 17. 23584

Konwersacja i lekcje języka francuskiego. Czysta 6—24, od 5—7-ej. 23389

Młoda nauczycielka, ewangeliczka potrzebna zaraz na wieś, do 3-ch dziewczynek. Wymagalne: francuzki, niemiecki, polski, przedmioty klasyczne, muzyka. Pensja dobra. Wiadomość: Bednarska 22, mieszkania 14, do 3-ciej. 23554

Niemka z patentem poszukuje lekcji. Ulica Prózna № 7, m. 2. 23547

Najlepsza stancja dla panienek, gdzie zapewnia się macierzyńska opieka. Korepetycja i muzyka na miejscu. Od 10—5. Tamże można się egzericytować. Żorawia № 11, mieszkania 17. 23555

Nauczyciel z kilkonastoletniem doświadczeniem, przygotowuje dzieci i młodzież dorastającą poci obojga, do rozmaitych zakładów naukowych. Złota 44, m. 7. Kaczorowski. 2320R

Nauczyciel szkół rządowych przyjmuje na stancję uczniów gimnazjum V-go. Postępowanie uczciwe, energiczne, pomoc we wszystkich przedmiotach. Sąsiedztwo gimnazjum. Cena przystępna. Wileza 25, m. 1. 2340R

Nauczyciel matematyki przyjmuje tanio uczniów na stancję, udziela lekcji. Chmielna № 29, m. 16. 22695

Nowo otworzona francuzka szkoła kroju, szycia, praktycznych i artystycznych rzemieślni dla kobiet, Mazowiecka 11, z dniem 1 września r. b. rozpoczyna wykład, szkoła posiada bardzo szeroki program w dziale pracy kobiet i przez specjalistki i specjalistów na tem polu prowadzona będzie. 23498

Nauczyciel muzyki na instrumentach dętych i śpiewu chóralnego, katolik, z poważną rekomendacją, potrzebny zaraz na prowincję. Królewska 33, mieszkania 4, od 2—4 po południu. 2350R

Poszukuje się panienki do wspólnej nauki na wieś. Blizsze szczegóły w Biurze ogłoszeń, Senatorska 26. 2336R

Przyjmuję panienki na stancję, chodzące do gimnazjum lub innych zakładów naukowych. Przystosobiam do klas. Konwersacja francuzka w miejscu. Od 11—4. Wspólna 20—21. 23247

Pianistka Cecylja Puczkowska udziela lekcji muzyki. Chmielna 47, m. 9. 23023

Pomieszczenie dla 2—3 chłopców, przygotowanie do klas. Opieka, nadzór, konwersacja. Nauczyciel emeryt. Złota 26—8. 23566

potrzebny zaraz na wieś do trzech chłopców uczeń z gimnazjum lub uniwersytetu. Złota 22, m. 2. 23646

Potrzebna jest nauczycielka z patentem do polskiego. Diuga № 11, m. 22. 23541

Pomieszczenie dla panienek, korepetycja, konwersacja, muzyka. Obozna 9, mieszkania 3. 23077

Potrzebny jest korepetytor, znający języki: ruskim, niemiecki i francuzki — któryby przyjął miejsce za mieszkanie, reszta umowy na miejscu. Przemysłowa № 34, m. 3. 23446

